

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 26667

гр. София, 11.10.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА**

като разгледа докладваното от **ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА** Гражданско дело № 20221110140475 по описа за 2022 година

Предвид предявените искове по чл. 86 ЗЗД и чл. 222 КТ, непосочени в чл. 310, ал. 1, т. 1 ГПК, делото следва да бъде разгледано по общия ред.

Извършена е проверка по реда на чл. 140 ГПК.

Страните са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Искането на ищцата по чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи трудовото □ досие следва да бъде уважено, а това за задължаване на ответника да представи трудовата книжка следва да се остави без уважение, доколкото няма данни по делото същата да се намира у ответника, а и по твърдение на самата ищца трудовата книжка □ е била върната н а20.07.2022 г.

На ищеца следва да се даде възможност да представи за оглед оригинала на трудовата си книжка.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ОТБЕЛЕЖИ в съответния регистър, че делото се гледа по общия исков ред, а не по реда на бързото производство.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА ответника на основание чл. 190 ГПК в едноседмичен срок от съобщението да представи заверено копие от трудовото досие на ищцата, като **УКАЗВА** на ответника, че при непредставяне на посочените документи съдът може да приложи последиците на чл. 161 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцата за задължаване на ответника да представи трудовата книжка в оригинал.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да представи за оглед оригинала на трудовата си книжка.

ПРИКАНВА страните към спогодба като им указва, че доброволното/извънсъдебно уреждане на отношенията е **най-благоприятният** за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **08.12.2022 г. от 10:15 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора и доказателствата към него.

ПРИКАНВА страните към спогодба като им указва, че доброволното/извънсъдебно уреждане на отношенията е **най-благоприятният** за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад както следва:

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, чл. 86 ЗЗД, както и евентуален иск по чл. 222, ал. 1 КТ.

Ищецът С. Д. Д. твърди, че се е намирала в трудово правоотношение с ответника, считано от 28.12.2021 г., като е заемала длъжността „камериерка, хотел“ при основно трудово възнаграждение в размер на 400 лв. и допълнително възнаграждение 0,6% на година стаж по специалността, при непълно работно време. Твърди, че на 01.06.2022 г. □ била връчена Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение №./27.05.2022 г., издадена на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ – поради намаляване обема на работа. В изготвената заповед било посочено, че датата на връчване е 27.05, но действителната дата била 01.06.2022 г. Твърди, че процесната заповед е немотивирана. Поддържа, че уволнението е незаконно, тъй като намаляването на обема на работа не била действителната причина за освобождаването □ от длъжност – на нейно място била назначена нова служителка. Ето защо, моли съда да отмени уволнението на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Наред с това твърди, че в действителност е работила при ответника при пълно работно време, поради което счита, че размерът на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ следва да бъде в размер на 4800 лв. /6 мес. по 800 лв./. Претендира и лихва за забава в размер на 34.67 лв. върху посочената главница за периода 01.07.2022 г. – 26.07.2022 г.

При условията на евентуалност счита, че има право на обезщетение по чл. 222, ал. 1 КТ за оставане без работа с оглед основанията за прекратяване на трудовото правоотношение за период от един месец в размер на 800 лв., както и лихва за забава в размер на 5.78 лв. за периода от 01.07.2022 г. до 26.07.2022 г.

Ответникът поддържа, че уволнението е законосъобразно извършено, като към момента на извършването му е било налице намаляване обема на работата. Твърди, че на

27.04.2022 г. на ищцата е връчено писмено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ, като връчването е удостоверено лично с подписа на ищцата и трудовото правоотношение е следвало да бъде прекратено след изтичане на 30-дневния срок на предизвестие, т.е. считано от дата 28.05.2022 г. На 27.05.2022 г. работодателят е издал процесната Заповед № ., с която било констатирано прекратяването на трудовото правоотношение с ищцата, като заповедта □ била връчена лично на 28.05.2022 г. Оспорва ищцата да е останала без работа за процесния период. Оспорва се също така твърдението в исковата молба, че ищцата е работила на пълно работно време и съответно е получавала двоен размер на трудовото възнаграждение. Освен това ответникът твърди, че е заплатил обезщетение по чл. 222, ал. 1 КТ на ищцата още през м.06.2022 г. Оспорва акцесорните искове като неоснователни.

Като неоспорени от ответника на основание чл. 153 ГПК не подлежат на доказване следните обстоятелства: че страните са били в безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал при ответника длъжността „камериерка, хотел“ в хотелски комплекс „С.“; че трудовото правоотношение е прекратено Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение №./27.05.2022 г., издадена на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ – поради намаляване обема на работа; че уговореният между страните срок на предизвестие е от 1 месец.

По иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника, че същото е било прекратено с оспорената заповед, размера на brutното трудово възнаграждение за пълен работен месец, предхождащ месеца на уволнението.

В тежест на ответника е да докаже, че е издал законосъобразна и мотивирана заповед за уволнение, както и че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение е било налице реално намаляване обема на работата, която е част от изпълняваната от ищеца трудова функция.

По иска по чл. 344, ал. 1 т. 3 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че е останал без работа за сочения период, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на обезщетението, вкл. твърдението си, че е работила на пълно работно време, за което **НЕ** сочи доказателства, а в тежест на ответника – погасяване на задължението.

УКАЗВА на ищеца, че **не** сочи доказателства за оставането си без работа за исковия период.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадане на ответника в забава.

По евентуалния иск по чл. 222, ал. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че за процесния период е останал без работа, както и

размера на обезщетението по чл. 222, ал. 1 КТ, а в тежест на ответника – погасяване на дълга.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____